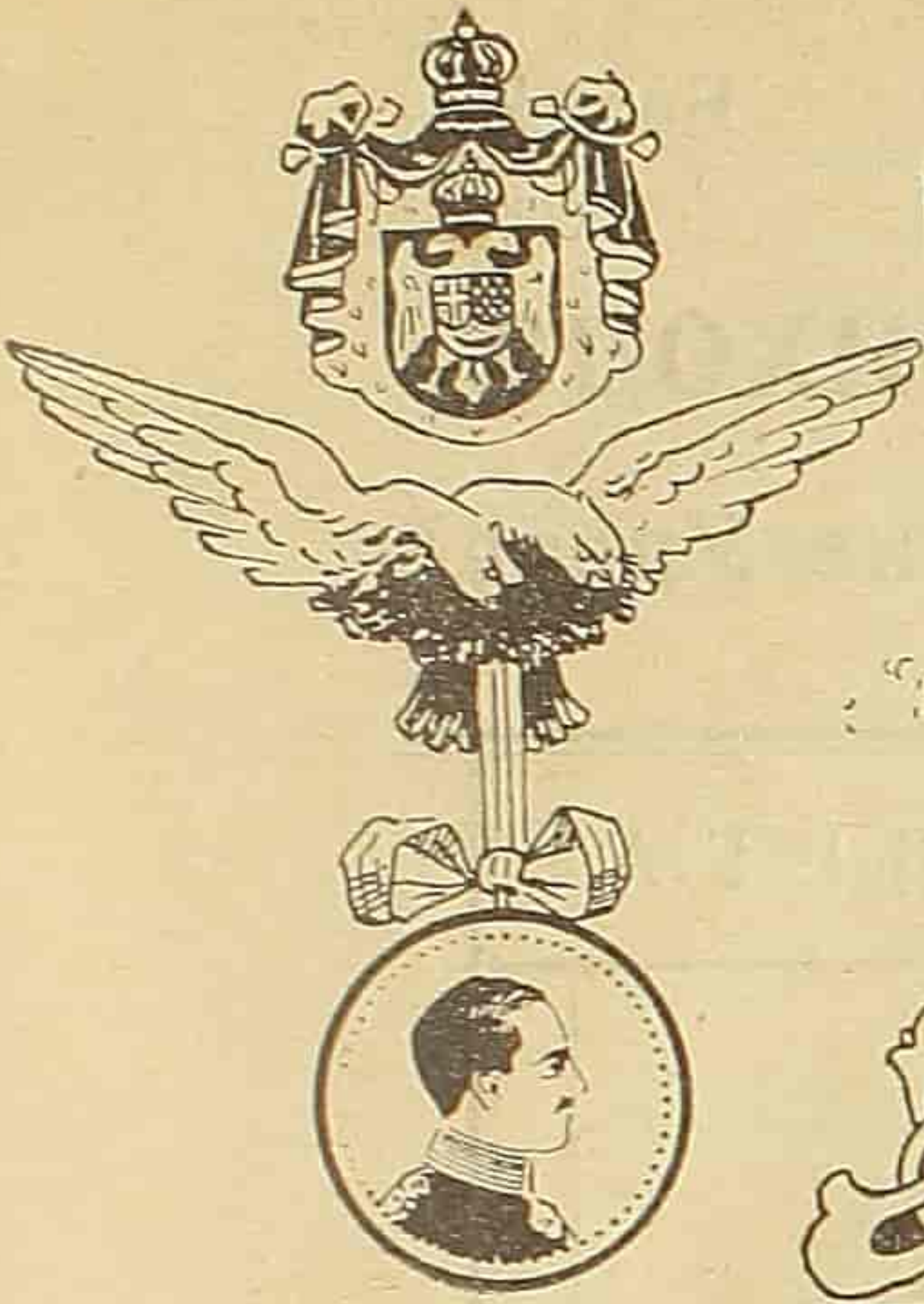

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

24. МАЈА 1930. ГОД.
СУБОТА

БРОЈ 2 ДИНАРА

ГОДИНА I. Број 8.
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излазе један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа.

Испитна комисија за полагање политичко-управног стручног испита

Према предњем реферату, а у смислу § 8. Правилника о пракси политичко-управних приправника и о полагању политичко-управног стручног испита, III. Бр. 56747 од 3. децембра 1929. год. а на основу чл. 93. Закона о унутрашњој управи као и § 34. Закона о банској управи

РЕШАВАМ:

Да се при Краљевској банској управи Вардарске Бановине образује за годину 1930. испитна комисија за полагање политичко-управног стручног испита.

У ову комисију одређујем:

За председника:

Г. Тодоровића Д. Драгомира, помоћника Бана Вардарске бановине;

За чланове:

1) г. Џабића Радмила, начелника VIII. одељења Кр. банске управе;

2) г. Стојановића Светозара, инспектора, инспектора Кр. банске управе;

3) г. Маљковића Милана, начелника I. одељења Кр. банске управе;

4) г. Јовановића Живка, судију скопског апелационог суда;

За заменике:

1) г. Моловића Војислава, банског инспектора Кр. банске управе;

2) г. Анђелковића Милоуста, ветерин. инспектора Кр. банске управе;

3) г. Др. Вилхелма Даута, банског саветника Кр. банске управе;

4) г. Руса Аврама, судију скопског апелационог суда;

За деловођу:

Г. Бире Омера, вишег пристава Кр. банске управе.

Ово решење доставити: Министарству унутрашњих послова — Управном одељењу, Претседнику,

члановима комисије и њиховим заменицима, као и свима подручним опште управним властима.

К.И.Бр. 8926. Скопје, 28. априла 1930.

Бан Вардарске Бановине
Жив. А. Лазич, с. р.

Стручни Савет Банске Управе Вардарске Бановине

Сходно прописима чл. 2. уредбе о службеним односима, установљењу места и припадностима службеника Вардарске Бановине I. Бр. 7838 од 31. марта 1930. год. а на основу § 1. закона о банској управи

РЕШАВАМ:

да се за год. 1930. образује Стручни Савет Краљевске банске управе Вардарске Бановине. За чланове овог Стручног Савета одређујем:

1) Др. Даута Вилхелма, банског саветника Краљевске банске управе у Скопљу;

2) г. Поповића Велимира, вишег финансијског саветника Краљевске банске управе у Скопљу;

3) г. Опатића Вјекослава, банског саветника, Краљевске банске управе у Скопљу;

4) г. инж. Аксентијевића Димитрију, вишег техничког пристава техничког одељења Краљевске банске управе у Скопљу;

5) г. Милана Милића, управника дечијег дома у Скопљу;

а за чланове заменике:

1) г. Видошу Тому, банског саветника, Краљевске банске управе у Скопљу;

2) г. инж. Каракушевића Владимира, вишег техничког пристава техничког одељења Краљевске банске управе у Скопљу.

Ово решење извршити.

К.И.Бр. 10373. 14. маја 1930.

Бан
Вардарске Бановине
Жив. А. Лазич с. р.

Рачун прихода

Финансијског Одељења Краљевске Банске Управе

РАСХОД

С А Д Р Ж А Ј	ПОСЕБНО	С В Е Г А
Врањске Области	664.995 33	
Брегалничке Области	244.135 83	
Нишке Области	283.126 06	
Среских Самоуправа	457.723 06	
Зетске Области	9.499 45	
Скопске Области	2,350.234 62	
Косовске Области	1,422.489 41	
Битољске Области	2,466.160 29	7,898.364 05
Откуп залога Врањске Области из депозита Скопске Области		1,567.500 —
Имовина по чл. 19. Уредбе о бановинском буџету за 1930/31 годину за Обртни капитал		
У готову:		13,479.742 71
У хартијама од вредности		7,035.062 —
		29,980.668 76

Рачун

Финансијског Одељења Краљевске Банске Управе

ИМОВИНА

Готовина у Благајни		3,141.388 23
Улози:		
Код Државне Хипотекарне Банке	13,429.161 41	
Код приватних завода	700 —	13,429.861 41
Привремени издаци		496.122 95
Текући рачуни:		
Код пореских управа		13.260 84
		17,080.633 43
Свега:		
Хартије од вредности		7,838.062 —
		24,918.695 43

У Скопљу 31.

Књиговођа,
Рад. Николић

и расхода

Вардарске Бановине на дан 31. марта 1930. године

ПРИХОД

С А Д Р Ж А Ј	ПОСЕБНО	С В Е Г А
У готову:		
Врањске Области	2,250.829 53	
Брегалничке Области	1,576.035 45	
Врањске Области „Злато“	30 —	
Нишке Области	1,198.351 14	
Среских Самоуправа	3,280.561 90	
Зетске Области	93.847 —	
Скопске Области	5,882.598 88	
Косовске Области	2,538.011 39	
Битољске Области	4,557.841 47	
Депозита Скопске Области	1,567.500 —	22,945.606 76
У хартијама од вредности:		
Скопске Области	125.000 —	
Врањске Области	75.500 —	
Брегалничке Области	75.000 —	
Косовске Области	433.000 —	
Битољске Области	117.000 —	
Обвез. 2 ¹ / ₂ % откуп залогe Врањ. Области	5.225.000 —	7,035.062 —
Среских Самоуправа	984.562 —	
		29,980.668 76

Изравнања

Вардарске Бановине на дан 31. марта 1930. године

ДУГ

Бановинска имовина:		
У готову:		
Од Обласних Самоуправа	10,656.873 87	
Од Среских Самоуправа	2,822.838 84	
Од Обласних Самоуправа „злато“	30 —	13,479.742 71
У хартијама од вредности:		
Од Обласних Самоуправа	6,050.500 —	
Од Среских Самоуправа	984.562 —	7,035.062 —
Бановинских депозита		966.809 39
Привремена примања		353.075 22
Кауције		803.000 —
Поштанска Штедионица		21.601 21
Депозити Обласних Самоуправа		2,259.404 90
		24.918.695 43

марта 1930. године

Начелник
 Финансијског Одељења,
 Драг. Ст. Видаковић

Исправка у Уредби о бановинским дажбинама

Случајном омашком приликом штампања „Уредбе о бановинским дажбинама“ текст члана 2. отштампан је непотпун.

Тачан текст члана 2. има да гласи:

„У име бановинског приреза разрезиваће се и наплаћивати: 40%-тни бановински прирез на државне непосредне порезе и то: на приход од земљарине (земљарина), на приход од зграда (кућарина), на приход од предузећа, радња и самосталних занимања (течевина), рента, на добитак од предузећа обвезних на јавно полагање рачуна (друштвени порез), на приход од несамосталног рада и занимања (службенички порез).

Прирез на непосредне порезе разрезиваће и наплаћиваће Пореске Управе и Регистар разрезаног приреза послати Финансијском Одељењу Краљевске Банске Управе“.

Овим се замењује текст члана 2. у штампаној Уредби,

Из канцеларије Финансијског Одељења Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине VII. Бр. 15220 од 12. маја 1930. године.

Нове школе

1) Одлуком Господина Бана IV.Бр. 14055 од 2. априла 1930. год. отворена је привремена основна школа са једним одељењем у Старом Качанику, среза качаничког.

2) Одлуком Господина Бана IV.Бр. 14154 од 4. априла 1930. год. отворена је привремена основна школа са једним одељењем у Љубодрагу среза жеглиговског.

Бановинска Болница у Гњилану

Лицитација

У дане 26 и 27 маја 1930. године одржаће се јавна усмена лицитација за набавку животних намирница и потрошног материјала за Бановинску Болницу Вардарске Бановине у Гњилану а за време од 1. јула до 30. септембра 1930. године и то:

1) Хлебац у вредности	Дин.	8000
2) Месо у вредности	„	6000
3) Маст са поврћем и варивом	„	3000
4) Кравље пресно и кисело млеко		6000
5) Бакалук и остале друге потребе		4000
6) Дрва за гориво		10.000

Услови за ову лицитацију могу се видети свакога раднога дана у канцеларији економа болнице у Гњилану.

Из канцеларије Гњиланске Болнице Бр. 35.

1—3

Набавка Хинина за Банску управу

Јавно надметање

1000 кгр. Хинина хидрохлоричног за Кр. Банску Управу Вардарске Бановине у Скопљу за VI. одељење.

Краљ. Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу VI. одељење одржаће на дан 12. јуна 1930. г. у 11 час. пре подне у канцеларији VI. одељења за Социјалну Политику и Народно Здравље другу оферталну лицитацију за набавку нето:

1000 кгр. Хинина хидрохлоричног према прописима државне фармакопеје, а пакован у лиманим кутијама од 5 кгр. нето, под истим условима као и прву.

Услови се могу видети или добити сваког радног дана у канцеларији VI. одељења Краљ. Банске Управе у Скопљу.

Предвиђена је сума 1.000.000 дин. а кауција се полаже на каси VII. финансијског одељења Краљ. Банске Управе Вардарске Бановине у Скопљу и то: наши држављани 5% а страни 10%. Кауција се мора положити најдаље до 10 часова пре подне на дан лицитације.

Понуђачи који полажу кауцију у обвезницама ратне штете, дужни су поднети благајни списак обвезница са серијом и бројевима.

Оферат мора бити у запечаћеном омоту са натписом „понуда за набавку 1000 кгр. Хинина хидрохлоричног од понуђача Н. Н.“.

Из канцеларије Краљ. Банске Управе Вардарске Бановине VI. одељења за Социјалну политику и Народно Здравље у Скопљу под VI. Бр. 8793 од 12. маја 1930. год.

1—3

Плац за Хипотекарну Банку у Скопљу

Оглас

Државна Хипотекарна Банка тражи плац у Скопљу за подизање палате за свој филијал.

Плац треба да је велики око 2.000 квадр. метара и да је на истакнутом месту.

Ко има такав плац, или они који могу заједнички да саставе такав плац, нека га одмах писмено понуде Главном Филијалу Државне Хипотекарне Банке у Скопљу или самој Банци у Београду.

2—3

Лицитација у Болници у Битољу

ОГЛАС

У Економату Бановинске Болнице Вардарске Бановине у Битољу одржаће се на дан 5. јуна 1930 год. у 11 часова пре подне **прве** усмене лициуације за набавку животних намирница, потрошног материјала и осталих ситних потреба Болнице за време од 1. јула до 30. септембра 1930. год. закључио и то:

1. За хлеб на суму око	8.400.—	дин.
2. За месо и маст	21.360.—	„
3. За бакалук	24.095.—	„
4. За поврће, вариво и зелен	8.055.—	„
5. За млеко пресно и кисело и остале млечне производе	7.765.—	„
6. За мртвачке сандуке	2.200.—	„
7. За остале ситне потребе	3.200.—	„
Свега	75.075.—	„

Ако прве лицитације не буду успеле било из којих разлога, друге лицитације одржаће се истим редом и на истом месту на дан 25. јуна 1930. године.

Услове и све законске прописе заинтересована лица могу видети сваког дана у канцеларији економа Болнице.

Кауција се полаже пред комисијом која врши лицитацију пре лицитације као и на дан лицитације до 10 часова пре подне и то наши поданици полажу 5% а страни 10% од горе означене предрачунске вредности.

Позивају се заинтересована лица да одређеног дана предстану болничкој канцеларији до 10 часова пре подне. Собом имају донети сва документа која се траже ст. 6. чл. 13. Правилника за извршење одредаб. из одељка „Б. Уговори и набавке“ Зак. о Држав. Рачунов. по прописаној форми.

Из канцеларије Бановинске Болнице Вардарске Бановине у Битољу Бр. 521 од 30. IV. 1930. год. 3—3

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

Инспекционо путовање Бана Вардарске Бановине

Наши пољопривредни производи

Наша Бановина је, као и све области Југославије, пољопривредна земља, на којој изврсно успевају сва жита, кукуруз, све врсте поврћа, пиринач, и уз то многе трговачке и индустријске биљке као дукан, конопље, лан, памук, афијон, сусам, и друге. Уз то у јужним крајевима успевају по две жетве. Али се и поред тога и на тој страни осећа велика криза. Наш земљорадник, који сачињава осамдесет процента становништва, не може у последње време извозити своје производе, нарочито жито и поврће. Зато постоји више разлога, од којих ћемо споменути најважније:

Ми смо наше жито и брашно извозили поглавито у Аустрију, Чехословачку, Јужну Немачку и Грчку. Међутим северне индустријске земље развиле су, у задње доба, земљорадњу у толикој размери, да су увоз страног жита ограничили на најмању меру.

Друго. Америка својим житом конкурише на многим светским тржиштима нашем житу, јер је америчко жито и доброг квалитета и савршено чисто. Услед тога ми не можемо да издржимо ту америчку конкуренцију, чак и у нашем суседству, у Грчкој, која купује то жито јефтиније но што би коштало наше жито.

Из тих разлога Краљевска Влада је во-тирала ту скоро један кредит од тридесет милиона динара, како би се тим средствима

пронашла и створила нова тржишта за наше пољопривредне производе. Но ми не треба да губимо време у очекивању добрих резултата, већ независно од те акције, наша је дужност да се брзо снађемо у овој прилично тешкој невољи, те да надокнадимо губитке на другој страни. Зато је Господин Бан саветовао нашим земљорадницима да што пре отпочну са гајењем, у што већим размерама, дукана, афијона, памука, лана, конопља, за тим да разгранају производњу пиринача, сусам и других корисних биљака. Уз то је нарочито нагласио једну врло важну чињеницу о којој треба да води строго рачуна наш пољопривредник. На име наш сељак гаји на своје имању поглавито две до три врста жита, што је и погрешно и штетно. На против треба бити и ту практичан и довитљив, те је зато Господин Бан препоручивао да се, поред жита, засеју на имању и кукуруз, кромпир, сусам, опијум, дукан и друге домаће биљке, па ако због мразева, кише или суше пострада једна врста производа, неће пропасти други усеви. Кромпир је добра храна. Он замењује жито и хлеб у северној немачкој и другим земљама, те би се могао препоручити оним крајевима Бановине, који не могу производити жита, нарочито брдске пределе мада је корисно да се сади свуда поред осталих усева.

Тако исто наш сељак, који је иначе врло трезвен, треба да се поучи и упуту да своје жито доноси на тржишта добро очишћено. Зато су најподеснији *тријери*. Јер страни купци неће куповати нечисто жито, а често се у нашем нађе песак, земља, камење, па чак и

балега. Овде напомињемо да за то велика одговорност пада и на неке житарске трговце, који у својој несавесности иду тако далеко, да сами мешају жито са песком, чиме сеневероватно шкоди угледу и нашем произвођачу и нашој извозној трговини, те тиме и самој држави. А овоме злу ћемо доскочити само онда, ако се што пре постигне организација нашег села на *задружној основи* о чему је било говора на целом инспекционом путу Госп. Бана по источним областима Вардарске Бановине. Наш земљорадник ће бити господар својих производа само онда, кад се згрупише у земљорадничким задругама, преко којих ће се продавати наше жито, јер су само задруге у могућности да побољшају квалитет свих земаљских производа, да исти класифицирају и према врстама износе на домаћа па и страна тржишта.

Наше свиларство

Г. Бан је нарочито нагласио и важност свиларства, које може, не само надокнадити губитак који долази од слабог извоза нашег жита, већ може донети и великих користи нашем народу. Свима нама је добро познато колико се данас цене и троше свилене материје. Данашње поколење хоће свилено одело, машине, марамнице; свилене чарапе, свилено рубље, даље завесе, чаршаве, кишобране, те како је производња свилених буба недовољна да задовољи потребе, то се данас, по многим земљама, производи вештачка свила, која се добива поглавито од чамовог дрвета. Ова је свила непостојана, врло слаба, те се зато често чује како је старовремска свила била одличног квалитета, док је данашња просто неупотребљива.

Некада су била јако цењена Пећска и Призренска свилена платна, али ко их данас једном купи, он се више не решава да то учини и други пут, јер су та платна од вештачке свиле, која се увози из иностранства. Тим поводом ми ћемо овде, у најкраћим потезима, изнети најважније ствари о нашем свиларству, да би се ма и летимично наслутиле велике користи, ако би се и ова грана народне делатности што боље распрострла слуда по нашим крајевима.

У нашој држави има две области, у којима је свиларство развијено. То су Војводина: Банат, Бачка и Срем са средиштем у Новом Саду и Јужни предели Вардарске Бановине, нарочито срезови: ђевђелијски, дојрански и струмички. Народ је у овим најјужнијим срезовима одавно одомаћио гајење свилене бубе и од тога има великих користи. Довољно је да напоменемо да су непријатељи, за време светскога рата, уништили око 800.000 дрвета белих дудова само у околини ова три среза, па да се види, колико је наш народ у тим пределима унапредио и ову грану привреде. Али се после ослобођења свиларство тако нагло развија и шири, како у градовима, тако и по селима, да ће ови јужни

крајеви ускоро забележити велике приходе које ће појачати народну економију и богатство. То се најбоље види из ових бројева. У нашој држави произведено је свилених мехуна — кожурака — у 1920 години 220.000 килограма, у 1923 години 693.319 килограма, у 1925 години 978.342 килограма, а у прошлој години преко 1.200.000 килограма. Овде нарочито напомињемо да је наша свила првокласна, јер је наше поднебље, осим Словеначке, врло подесно за гајење свилених буба, а нарочито све области Вардарске Бановине.

Да би се и свиларство што јаче развило и распространило свуда, то ђевђелиска Свиларска задруга даје бесплатно свакоме и саднице белих дудова и бубино семе, а уз то и сва потребна упутства и савети потребни онима, који се реше на гајење свилених буба. Ако буде наш народ, онај на селу, као и у градовима, свестан користи, које су неминовне од овога; то ћемо моћи ускоро констатовати да исчезаваше страх од кризе пољопривредних производа, јер ће се то питање скинути са дневног реда са прихватањем нових идеја и нових права рада. Но и ови се подухвати могу корисно извести само и једино посредством нашег Задругарства. А у свима овим питањима биће најважнији чиниоци наша интелигенција, којој имају првенствено претходити сви пољопривредни срески референти, управници среских расадника као и стручни економисти, који су позвани да се што чешће виде у средини народа у својству истинских учитеља, великих друштвених апостола а нарочито као пионери практичних инструктора, јер се само тада могу очекивати сигурни и поуздани резултати. У наредном броју ми ћемо изнети још неколико важних појединости, које се у вези са овом инспекцијом г. Бана Вардарске Бановине, у дубокој вери, да ће његово настојавање, у вези са корисним саветима, допринети економском и културном препороду нашег народа.

Странци о нашој земљи

Немачки лист „*Наје Хирише цајтун*“ објавио је 3 априла ове године један подужи уводни чланак под насловом: Вулкан Балкана, у коме се говори о последним атентатима, бугарских бандита у Пироту, Кривој Паланци, Кочану и Струмици. Овај чланак је по својој садржини веома занимљив, а нарочито и због тога, што се овакви злочини осуђују од бивших бугарских савезника у светском рату, који са великим негодовањем бележе овакве и сличне крваве злочине. Ми ћемо овде изнети неке одломке тог чланка, да би се видело гледиште трезвених Немаца, који на те ствари гледају као и сви културни и просвећени народи.

...„Македонска, односно Јужна Србија, представља једно неискоришћено богатство тла, на

коме успева дуван, афијум и грожђе које подсећа на Шпанију, и где се успешно гаји култура пиринча. И међу овим становништвом, које после толиких ратних грозота чезне за миром, и којему, становништво, југословенска управа изгледа као спасење, видимо необичан призор; две владе, које су приправне да међу собом одржавају пријатељске везе, а с друге стране гомилу неодговорних елемената, који прелазе преко свега и народе гура и баца, у пропаст и несрећу. Не може ту бити говора о неким бугарском националном покрету у Јужној Србији по узору националних покрета у Западној Европи, јер народ, који је деценијама живео у борби и рату и кога је турска управа држала на најпримитивнијем степену културе, није подобан да схвата национализам у овом смислу, како му га Македонци из Бугарске проповедају. Што пак вреди за широке народне масе, то се не односи на професионалне политичаре, који сачињавају македонски комитет, јер ови не живе за македонско питање, већ на против од тога питања. Ови дакле увек морају изазивати нереде, јер би им сношљиви и пријатељски односи између Југославије и Бугарске одузели право на живот и њихову егзистенцију. Зато сви политичари наступају са највећим насиљима само онда, када се односи између поменутих двају земаља поправљају, дочим затегнуте односе спокојством и уживањем подносе.

Када је касно у јесен прошле године одржавала конференција за ликвидацију пограничних спорова у ономе хотелу „Националу“ у Пироту, који је приликом атентата са бомбама порушен, посетили смо предео развођа између истока и запада. Пре три године били смо последњи пут тамо. Југословенска Управа извршила је за то време културни задатак, што је границе истока за неколико стотине километара помакла. Узалуд сад тражите у Скопљу чари источњачке вароши које је некад Карло Мај описивао. Београд се је за 60 година развио из турског села у европски велеград, а за четвртину тога времена остала је на левој обали Вардара европска варош Скопље. Универзитет, велика узорна болница, санаторијум, прекрасно здање официрског дома и импозантна палата Великог Жупана, све ове грађевине могле би да уђу у склоп сваког велеграда.

Од скора је преузео дужност нови Бан Жика Лазих, чиновник великих подобности, човек, чија већ сама спољашњост одаје способност, којој се са поуздањем и са успехом може поверити управа овога најважнијег управног подручја Југословенске државе, тај човек поздрављен је и од целокупног становништва са одушевљењем као ослободилац. Сваког дана нови Бан прима народ, без нарочите пријаве, једноставно демократски саслушава свачије мале и велике бриге, прима жалбе и притужбе, свак има приступа к њему. Он је најбољи познавалац Македоније и страх и трепет Ко-

митета који га је чак и на смрт осудио, па покушао да осуду смртну пресуду и изврши и послали свог човека, који је извршио атентат револвером на овога неустрашивога борца. Али он их се не боји, јер је влада поделила око 30.000 пушака међу старовништвом пограничних срезова и ово становништво као добро организована народна одбрана располаже сада са више оружја него редовна војска. Зар би се могла и смело ово опасно оружје предати у руке и поверити овим одважним људима, кад неби било чврстог уверења, да терор долази само с оне стране границе? Зар се је могла организованој ставништву препустити преко 200 километара дугачке границе према Бугарској, кад не би било уверења да Јужно-србијанци терористичка дела револуционарног ломитета македонског сматрају као уверена против њих самих, против њихове слободе и независности, да их сматрају као нападај на њихову рођену груду? Овде је толико злорабљено „македонско питање“ потпуно изгубило своју вредност. За ово седамнајест година новог режима потпуно је заборављено туђинско гостопримство, које је било угњездило на тлу, на коме се некад поносно уздизали дворови Цара Душана, оног српског владоца, који је још пре 500 година створио први законик, на тлу, који је колевка романског стила. У једној уској малој улици налази се још скривена мала православна црква Светога Спаса пола у земљи саграђена.

Њен прекрасни дрвени иконостас рађен почетком деветнајестог столећа, са његовим од старости потамљеним иконама, показује више културу, него све остало што су Османлије кроз 500 година овде створили. Без икаквих права били су ови људи, који су се у тој цркви потајно молили Богу и слушали предавање о моћном царству Силнога Душана. Колико бола, горчине и мржње морало се закупити у душама ових људи, како су одахнули, кад су 1912 године уши Срби у ове крајеве! Успркос промене власти ипак се још и данас у Скопљу говори доста турски, и на кућама се по негде виде турски натписи. Богати турски бег је побегао, кад су се почеле подизати куће на два и вишее спратова поред његовог дома, који је он дотле брижљивим и љубоморно заклањао од свачијег погледа. Турци се овде у Македонији нису никада осећали сигурнима, па су целу Јужну Србију напустили без икаквог отпора, као што се баш и напушта нешто, што се је од вајкада сматрало изгубљеним. Тако рећи до јуче су још распродавали своју имовину и поседе и исељавали се у Турску, а данас после рефорама Кемал пашиног враћају се опет у толерантну Југославију, где нису оставили никаких културних тековина, осим неколико бедних џамија и негде силом натурене вере..

Како се сада само од себе намеће питање, одакле оволико одважности овим подстрекачима немира, који су сами наденули име „уну-

тарње македонске револуционарне организације“ (В. М. Р. О.)

Из ове терористичке акције дају се лако наслућивати и разне интриге и често и бољшевички помагачи. Па и Бугарска би се радо ослободила ове своје бунтовне браће, коју она понекад и веома неугодно осећа. **О четничком ратовању балканских народа не желимо да више слушамо.**

Југославија под новим режимом.

Подовим насловом доноси Ел Комерцио у своме броју од 31. марта ове године врло занимљив чланак о нашој земљи, који овде објављујемо ради његове интересантне садржине.

Лист се пре свега осврће на вековне борбе Јужних Словена, а нарочито на тешко ропство Срба под Турцима, па симпатично констатује да су Јужни Словени збиља заслужили да буду у стању да 1918. године најзад створе своју заједничку државу. Ова борба Јужних Словена за њихово национално ослобођење и уједињење у тесној је вези са династијом Карађорђевића, која се потпуно посветила постизавању овог националног идеала свих Јужних Словена. Прво је успело Србији да се ослободи од Турака и да створи самосталну државу. Али Турци нису били једина непријатељи Србије. Аустро-Угарска чекала је само згодан моменат да поновно уништи ову слободу Србије. Ова њена намера дошла је најбоље до изражаја у ултиматуму који је Беч послао Београду после сарајевског атентата, а који по својој садржини нема примера у историји човечанства. Ипак, овај аустријски ултиматум није уродио жељеним плодом за Беч. После страшних мука за време светског рата, Србији је успело да сруши и Аустро-Угарску, да ослободи своју потлачену браћу и да најзад створи велику Југословенску државу. Много је крви проливано да би се ова држава створила, многе стотине хиљада Јужних Словена пали су да би се постигао овај идеал. Петру Великом ослободиоцу најзад је успело да уздигне заставу изнад гробова толиких Југословена. Једино поједини делови југословенског народа живели су под различитим околностима, тако да је после ослобођења и уједињења имало још доста да се уради, да би се ова млада држава ставила на чврсте ноге. Парламентарни режим није се показао способан да изврши овај тежак задатак. Ово се сваком годином све јасније видело, док се разорна борба странака није потпуно огадила народу. Народ није могао да гледа, како његова судбина стоји у рукама људи који својом влашћу тргују у личну корист.

Дошло је тако време када је поглед целог народа био упрт једино у правцу круне, и

правцу Краља Александра који је још једини био у стању да изведе земљу из веома тешког положаја. И збиља, Његово Величанство Краљ Александар I, добро је разумео овај поглед свога народа и није се колебао ни за један тренутак да изађе у сусрет народним жељама. „Сва одговорност нека падне на мене“, рекао је Он тада и узео је власт у своје руке, а за добро свога народа. И народ је са своје стране разумео и са највећим одушевљењем примио овај гест свога Краља.

Што се тиче самога рада новог режима у Југославији, он је био веома плононосан за целу земљу. Нарочито нова подела земље на бановине скида с дневног реда све оне тешкоће и све оне проблеме који су мучили земљу већ 11 година. Потпуно мирна и сигурна у погледу свог националног јединства, Југославија данас држи своју судбину у рођеним рукама. Она води чисто пацифистичку политику да би осигурала своје место у међународном животу и да би обезбедила трајан мир на Балкану и на обалама Јадрана. Уопште, у њеном садашњем саставу и духу, Југославија мирне душе може да очекује своју будућност и да заузме високо место у концерту великих европских народа.

Спискови на основу чл. 27а и 27б Правилника о употреби народне снаге за грађење и одржавање самоуправних путева могу се добити по врло умереној цени у

Књижари **ВАСИЛИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА**

Скопље — улица Краља Петра.

Из Инвалид. Задруге

Досадањи благајник Инвалидске Занатске Кредитне Задруге Гавра Цветковић, поднео је оставку на ову дужност и према томе престао је бити благајник, о чему се инвалиди извештавају.

Из канцелтрије Инвалид. Занат. Кредитне Задруге у Скопљу

3—3

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу. — Уредник по овлашћењу Банске Управе, Симић Стеван, директор гимн. у пензији Кеј Краља Александра 117 Штампарија и Књиговезница Василија Димитријевића — Скопље, Краља Петра — Телефон 182